

Οι Χριστιανοί Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας Πιστεύουν . . .

Ολόκληρη η ανθρωπότητα έχει εμπλακεί τώρα στη διαμάχη μεταξύ Χριστού και Σατανά σχετικά με το χαρακτήρα του Θεού, το νόμο Του και τη κυριαρχία Του στο σύμπαν. Αυτή η διαμάχη ξεκίνησε στον ουρανό, όταν μια δημιουργημένη ύπαρξη, προικισμένη με ελευθερία εκλογής, από έπαρση έγινε Σατανάς, αντίπαλος του Θεού, και οδήγησε στην επανάσταση ένα τμήμα των αγγέλων. Εισήγαγε το πνεύμα της επανάστασης στον κόσμο αυτό όταν οδήγησε τον Αδάμ και την Εύα στην αμαρτία. Αυτή η ανθρώπινη αμαρτία είχε σαν αποτέλεσμα την παραμόρφωση της εικόνας του Θεού στην ανθρωπότητα, την ακαταστασία στο δημιουργημένο κόσμο και την τελική καταστροφή στον κατακλυσμό. Παρακολουθούμενος από το σύμπαν, αυτός ο κόσμος έγινε η αρένα της παγκόσμιας διαμάχης, κατά την οποία η αγάπη του Θεού τελικά θα δικαιωθεί. Για να βοηθήσει το λαό Του στη διαμάχη αυτή, ο Χριστός στέλνει το Άγιο Πνεύμα και τους αγγέλους

Του να οδηγήσουν, να προστατεύσουν και να στηρίξουν αυτούς στο δρόμο της σωτηρίας.-

Βασικές Διδαχές, 8

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΑΜΑΧΗ

Η Βίβλος περιγράφει μια υπερκόσμια διαμάχη ανάμεσα στο καλό και στο κακό, στο Θεό και στο Σατανά. Η κατανόηση αυτής της διαμάχης στην οποία έχει εμπλακεί ολόκληρο το σύμπαν, δίνει απάντηση στην ερώτηση: “Γιατί ο Χριστός ήρθε στον πλανήτη αυτόν;”

Μια Υπερκόσμια Άποψη της Διαμάχης

Μυστήριο των μυστηρίων, η διαμάχη ανάμεσα στο καλό και στο κακό ξεκίνησε στον ουρανό. Πώς μπορούσε η αμαρτία να δημιουργηθεί σε ένα τέλειο περιβάλλον;

Άγγελοι, υπάρξεις ανώτερης τάξης από τους ανθρώπους (Ψαλμ. η΄5), δημιουργήθηκαν για να απολαμβάνουν τη στενή επικοινωνία με το Θεό. (Αποκ. α΄1, γ΄5, ε΄11). Υπάρξεις μιας ανώτερης δύναμης, και υπάκουοι στο Λόγο του Θεού (Ψαλμ. ργ΄20), λειτουργούσαν ως δούλοι ή «λειτουργικά πνεύματα». (Εβρ. α΄14). Αν και γενικώς αόρατοι, κατά διαστήματα παρουσιάστηκαν σε ανθρώπινο σχήμα. (Γέν. ιη΄, ιθ΄, Εβρ. ιγ΄2). Διαμέσου ενός αυτών των αγγελικών υπάρξεων η αμαρτία εισχώρησε στο σύμπαν.

Η Προέλευση της Διαμάχης. Χρησιμοποιώντας τους βασιλείς της Τύρου και της Βαβυλώνας ως παραβολικές περιγραφές για τον Εωσφόρο, η Βίβλος ρίχνει φως στο γεγονός πώς άρχισε η υπερκόσμια διαμάχη. Ο «Εωσφόρος, ο υιός της αυγής», «το χερούβ το κεχρισμένον διά να επισκιά-

8, Η μεγάλη διαμάχη

ζη» διέμενε στην παρουσία του Θεού, (Ησ. ιδ´12, Ιεζ. κη´14).¹ Η Βίβλος λέει: «Συ επεσφράγισας τα πάντα, είσαι πλήρης σοφίας και τέλειος εις κάλλος . . . Ήσο τέλειος εν ταις οδοίς σου αφ΄ης ημέρας εκτίσθης, εωσού ευρέθη αδικία εν σοι.» (Ιεζ. κη´12,15).

Αν και η εμφάνιση της αμαρτίας είναι ανεξήγητη και αδικαιολόγητη, οι ρίζες της μπορούν να ανιχνευθούν στην περρηφάνια του Εωσφόρου: «Η καρδιά σου υψώθη διά το κάλλος σου, έφθειρας την σοφίαν σου διά την λαμπρότητά σου.» (Ιεζ. κη´17). Ο Εωσφόρος αρνήθηκε να είναι ικανοποιημένος από την υψηλή θέση την οποία ο Δημιουργός του έχει δώσει. Από εγωισμό επιθύμησε ισότητα με τον Ίδιο το Θεό. «Συ έλεγες εν τη καρδιά σου, Θέλω αναβή εις τον ουρανόν, θέλω υψώσει τον θρόνον μου υπεράνω των άστρων του Θεού . . . Θέλω είσθαι όμοιος του Υψίστου.» (Ησ. ιδ´12-14). Αλλά αν και επιθυμούσε τη θέση του Θεού, δεν ήθελε όμως το χαρακτήρα Του. Επιδίωξε την εξουσία του Θεού αλλά όχι την αγάπη Του. Η επανάσταση του Εωσφόρου κατά της διακυβέρνησης του Θεού ήταν το πρώτο βήμα για τη μεταμόρφωση του σε Σατανά, “ο αντίπαλος”.

Οι καλυμμένες ενέργειες του Εωσφόρου τύφλωσαν πολλούς αγγέλους ως προς την αγάπη του Θεού. Το αποτέλεσμα της δυσαρέσκειας και της απιστίας κατά της κυβέρνησης του Θεού αυξήθηκε μέχρι που το ένα τρίτο της αγγελικής στρατιάς ενώθηκε μαζί του στην επανάσταση. (Αποκ. ιβ´4). Η ηρεμία στο βασίλειο του Θεού διαταράχθηκε «και έγινε πόλεμος εν τω ουρανώ». (Αποκ. ιβ´7). Ο πόλεμος στον ουρανό ξεκίνησε από το Σατανά ο οποίος περιγράφεται ως «ο δράκων ο μέγας, ο όφιος ο αρχαίος, ο καλούμενος Διάβολος» και ο οποίος «ερρίφθη εις την γην, και οι άγγελοι αυτού ερρίφθησαν μετ΄αυτού». (Αποκ. ιβ´9).

Πώς Έχουν Εμπλακεί και οι Ανθρώπινες Υπάρξεις;
Διωγμένος από τον ουρανό, ο Σατανάς διέδωσε την επανάστασή του στη γη μας. Μεταμφιεσμένος σε φίδι που μιλάει, και χρησιμοποιώντας τα ίδια επιχειρήματα που τον οδή-

8, Η μεγάλη διαμάχη

γησαν στην πτώση, υπέσκαψε αποτελεσματικά την εμπιστοσύνη του Αδάμ και της Εύας στο Δημιουργό τους. (Γέν. γ'5). Ο Σατανάς αφύπνισε στην Εύα τη δυσαρέσκεια σχετικά με τη θέση που της είχε ορισθεί. Ξεμυαλισμένη από την προοπτική ισότητας με το Θεό, πίστεψε στα λόγια του πειραστή και αμφέβαλε στα λόγια του Θεού. Δείχνοντας ανυπακοή στην εντολή του Θεού, έφαγε από τον καρπό και παρέσυρε τον άνδρα της να κάνει το ίδιο. Πιστεύοντας στα λόγια του φιδιού περισσότερο από ό,τι σε αυτά του Δημιουργού τους, πρόδωσαν την εμπιστοσύνη τους και τη νομιμοφροσύνη τους σε Αυτόν. Κατά τρόπο τραγικό, τα σπέρματα της διαμάχης η οποία είχε αρχίσει στον ουρανό, ρίζωσαν και στον Πλανήτη γη. (Γένεση γ').

Οδηγώντας τους προπάτορές μας στην αμαρτία, κατά τρόπο πονηρό, απέσπασε από αυτούς την κυριαρχία τους επάνω στη γη. Τώρα απαιτώντας να είναι «ο άρχων του κόσμου τούτου», ο Σατανάς αμφισβήτησε το Θεό, τη διακυβέρνησή Του και την ειρήνη σε ολόκληρο το σύμπαν από το νέο αρχηγείο του, τον Πλανήτη Γη.

Η Επίπτωση στην Ανθρώπινη Φυλή. Τα αποτελέσματα του αγώνα ανάμεσα στο Χριστό και στο Σατανά γρήγορα εμφανίσθηκαν καθώς η αμαρτία κατέστρεφε την εικόνα του Θεού στην ανθρωπότητα. Αν και ο Θεός πρόσφερε τη διαθήκη της χάρις Του στην ανθρωπότητα διαμέσου του Αδάμ και της Εύας (Γέν. γ'15, δείτε το κεφάλαιο 7), το πρώτο τους παιδί, ο Κάιν, φόνευσε τον αδελφό του. (Γέν. δ'8). Η ασέβεια συνέχισε να πολλαπλασιάζεται μέχρι που ο Θεός με θλίψη αναγκάστηκε να πει για τον άνθρωπο ότι «πάντες οι σκοποί των διαλογισμών της καρδιάς αυτού ήσαν μόνον κακία πάσας τας ημέρας». (Γέν. ζ'5).

Ο Θεός χρησιμοποίησε ένα μεγάλο κατακλυσμό για να καθαρίσει τον κόσμο από τους αμετανόητους κατοίκους και να δώσει στην ανθρώπινη φυλή ένα νέο ξεκίνημα. (Γέν. ζ'17-20). Αλλά δεν πέρασε πολύς καιρός και οι απόγονοι του Νώε απομακρύνθηκαν από τη συνθήκη με το Θεό. Αν

8, Η μεγάλη διαμάχη

και ο Θεός υποσχέθηκε ποτέ να μην καταστρέψει πάλι ολόκληρη τη γη με κατακλυσμό, αυτοί με κραυγαλέο τρόπο πραγματοποίησαν τη δυσπιστία τους ανεγείροντας τον πύργο της Βαβέλ σε μια προσπάθεια να φθάσουν στον ουρανό, και έτσι να έχουν ένα μέσον διαφυγής από μελλοντικό κατακλυσμό. Εκείνη την εποχή ο Θεός κατέπνιξε την επανάσταση του ανθρώπου συγχέοντας την παγκόσμια γλώσσα του. (Γέν. θ'1,11, ια').

Λίγο αργότερα, με το κόσμο σε γενική σχεδόν αποστασία, επέκτεινε τη διαθήκη Του προς τον Αβραάμ. Διαμέσου του Αβραάμ ο Θεός σχεδίασε να ευλογήσει όλα τα έθνη του κόσμου. (Γέν. ιβ'1-3, κβ'15-18). Παραταύτα, οι διαδοχικές γενεές των απογόνων του Αβραάμ εκδήλωσαν έλλειψη πίστης στην ευμενή διαθήκη του Θεού. Παγιδευμένοι από την αμαρτία, βοήθησαν το Σατανά στην ολοκλήρωση του σκοπού του για τη μεγάλη διαμάχη σταυρώνοντας το Δημιουργό και Εγγυητή της Διαθήκης, τον Ιησού Χριστό.

Γη, το Θέατρο του Σύμπαντος. Η αφήγηση στο βιβλίο του Ιώβ της υπερκόσμιας συνέλευσης με την παρουσία αντιπροσώπων από διάφορα μέρη του σύμπαντος, δίνει συμπληρωματική εικόνα στη μεγάλη διαμάχη. Η αφήγηση αρχίζει ως εξής: «Ημέραν δε τινά, ήλθον οι υιοί του Θεού διά να παρασταθώσιν ενώπιον του Κυρίου, και μεταξύ αυτών ήλθε και ο Σατανάς. Και είπεν ο Κύριος προς τον Σατανάν, Πόθεν έρχεσαι; Και ο Σατανάς απεκρίθη προς τον Κύριον και είπε, Περιελθών την γην, και εμπεριπατήσας εν αυτή, πάρεμι.» (Ιώβ α'6,7, β'1-7).

Τότε ο Κύριος είπεν: "Σατανά, κοίταξε τον Ιώβ. Υπακούει πιστά στο νόμο Μου. Είναι τέλειος!" (Ιώβ α'8).

Ο Σατανάς Τον αντέκρουσε με τα λόγια: "Ναι, αυτός είναι τέλειος μόνο επειδή ανταμείβεται για να Σε υπηρετεί. Δεν τον προστατεύεις;" Ο Θεός αποκρίθηκε επιτρέποντας το Σατανά να δοκιμάσει τον Ιώβ με κάθε μέσον, εκτός από του να αφαιρέσει τη ζωή του. (Ιώβ α'9 - β'7).

8, Η μεγάλη διαμάχη

Η υπερκόσμια άποψη του βιβλίου του Ιώβ αποτελεί ισχυρή απόδειξη της μεγάλης διαμάχης ανάμεσα στο Χριστό και στο Σατανά. Αυτός ο πλανήτης είναι το πεδίο μάχης στο οποίο διεξάγεται αυτός ο δραματικός αγώνας ανάμεσα στο καλό και στο κακό. Όπως η Γραφή δηλώνει, «εγείναμεν θέατρον εις τον κόσμον, και εις αγγέλους και εις ανθρώπους». (Α΄Κορ. δ΄9).

Η αμαρτία διέκοψε τη σχέση ανάμεσα στο Θεό και στον άνθρωπο, «και ό,τι δεν γίνεται εκ πίστεως, είναι αμαρτία». (Ρωμ. ιδ΄23). Η παράβαση των εντολών του Θεού, ή των νόμων, είναι το άμεσο αποτέλεσμα της έλλειψης πίστης, η απόδειξη της ρήξης των σχέσεων. Από την άλλη πλευρά, με το σχέδιο της σωτηρίας ο Θεός προτίθεται να αποκαταστήσει την εμπιστοσύνη στο Δημιουργό που οδηγεί σε μια τρυφερή σχέση, εκδηλούμενη με υπακοή. Όπως και ο Χριστός τόνισε, η αγάπη οδηγεί στην υπακοή. (Ιωάν. ιδ΄15).

Στην άνομη εποχή μας το απόλυτο είναι ουδέτερο, η ατιμία εξυμνείται, η δωροδοκία είναι τρόπος ζωής, η μοιχεία οργιάζει, και οι συμφωνίες, διεθνείς και διαπροσωπικές, καταπατούνται. Είναι προνόμιό μας να προσβλέπουμε πέρα από έναν άπελπι κόσμο, προς ένα στοργικό, παντοδύναμο Θεό. Αυτή η ευρύτερη θεώρηση μας αποκαλύπτει τη σπουδαιότητα της θυσίας του Σωτήρα μας, η οποία οδηγεί αυτή την παγκόσμια διαμάχη στο τέλος της.

Το Πρόβλημα του Σύμπαντος

Ποιο είναι το βασικό πρόβλημα στον αγώνα αυτόν ζωής και θανάτου;

Η Κυβέρνηση του Θεού και ο Νόμος. Ο ηθικός νόμος του Θεού είναι τόσο ουσιώδης για την ύπαρξη του σύμπαντός Του όπως είναι οι φυσικοί νόμοι οι οποίοι τον συγκρατούν και συντελούν στη λειτουργία του. «Η αμαρτία είναι ανομία.» (Α΄Ιωάν. γ΄4). Η ανομία προέρχεται από την απόρριψη της κυβέρνησης του Θεού.

8, Η μεγάλη διαμάχη

Αντί να παραδεχθεί την ευθύνη του για την ανομία στον κόσμο, ο Σατανάς επιρρίπτει τη μομφή στο Θεό. Λέει ότι ο νόμος του Θεού, που διατείνεται ότι είναι αυταρχικός, καταπατεί την ατομική ελευθερία. Επιπλέον κατηγορεί, εφόσον είναι αδύνατον να υπακούσει κανείς σε αυτόν, αυτός ο νόμος ενεργεί εναντίον των συμφερόντων των δημιουργημένων πλασμάτων. Με αυτή τη συνεχή και δόλια υπονόμηση του νόμου, ο Σατανάς προσπαθεί να ανατρέψει την κυβέρνηση του Θεού και ακόμη τον ίδιο το Θεό.

Ο Χριστός και το Θέμα της Υπακοής. Οι πειρασμοί τους οποίους αντιμετώπισε ο Χριστός κατά την επίγεια διακονία Του, αποκάλυψαν τη σοβαρότητα της διαμάχης κατά της υπακοής και της υποταγής στο θέλημα του Θεού. Για να αντιμετωπίσει αυτούς τους πειρασμούς, οι οποίοι Τον ετοίμασαν να είναι «ελεήμων και πιστός αρχιερέυς» (Εβρ. β΄17), διεξήγαγε μια μοναδική μάχη κατά του θανάσιμου εχθρού. Στην έρημο μετά που ο Χριστός νήστευσε επί σαράντα ημέρες, ο Σατανάς ήρθε με τον πειρασμό προκαλώντας Τον να μεταβάλει τις πέτρες σε ψωμί για να αποδείξει ότι πραγματικά ήταν ο Υιός του Θεού (Ματθ. δ΄3). Όπως ο Σατανάς είχε πειράσει την Εύα να αμφιβάλλει στο λόγο του Θεού μέσα στην Εδέμ, έτσι τώρα προσπάθησε να δημιουργήσει στο Χριστό την αμφιβολία για την εγκυρότητα γι'αυτά που ο Θεός είπε κατά τη βάπτισή Του: «Ούτος είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, εις τον οποίον ευηρεστήθην.» (Ματθ. γ΄17). Αν ο Χριστός είχε πάρει στα χέρια Του υλικό, δημιουργώντας ψωμί από πέτρες για να αποδείξει ότι ήταν Υιός του Θεού, σαν την Εύα, θα έδειχνε έλλειψη εμπιστοσύνης στο Θεό. Η αποστολή Του θα κατέληγε σε αποτυχία. Αλλά η ύψιστη προτεραιότητα του Χριστού ήταν να ζήσει με το λόγο του Πατέρα Του. Παρά τη μεγάλη πείνα, απάντησε στον πειρασμό του Σατανά ως εξής: «Με άρτον μόνον δεν θέλει ζήσει ο άνθρωπος, αλλά με πάντα λόγον εξερχόμενον διά στόματος Θεού.» (Ματθ. δ΄4).

8, Η μεγάλη διαμάχη

Σε μια άλλη προσπάθεια να νικήσει το Χριστό, ο Σατανάς Του έδωσε μια πανοραμική θέα των βασιλείων του κόσμου, υποσχόμενος «ταύτα πάντα θέλω σοι δώσει, εάν πεσών προσκυνήσης με». (Ματθ. δ'9). Υπαινισσόταν πως ενεργώντας έτσι ο Χριστός μπορούσε να ξανακερδίσει τον κόσμο και να ολοκληρώσει την αποστολή Του χωρίς να υποστεί την αγωνία του Γολγοθά. Χωρίς στιγμή δισταγμού, και με απόλυτη υπακοή στο Θεό, ο Ιησούς διέταξε: «Ύπαγε, Σατανά!» Έπειτα, χρησιμοποιώντας τη Γραφή, το πιο αποτελεσματικό όπλο στη μεγάλη διαμάχη, είπε: «Κύριον τον Θεόν σου θέλεις προσκυνήσει, και αυτόν μόνον θέλεις λατρεύσει.» (Ματθ. δ'10). Αυτά τα λόγια έδωσαν τέλος στη μάχη. Διατηρώντας πλήρη εξάρτηση από τον Πατέρα Του, ο Χριστός νίκησε το Σατανά.

Αποφασιστική Αναμέτρηση στο Γολγοθά. Η υπερκόσμια διαμάχη γίνεται σαφέστατη στο Γολγοθά. Ο Σατανάς ενέτεινε τις προσπάθειές του να εξουδετερώσει την αποστολή του Ιησού, καθώς αυτή πλησίαζε στο κλείσιμό της. Ο Σατανάς είχε ιδιαίτερη επιτυχία χρησιμοποιώντας τους θρησκευτικούς ηγέτες εκείνης της εποχής, των οποίων ο φθόνος για τη δημοτικότητα του Χριστού σταμάτησε τη δημόσια διακονία Του. (Ιωάν. ια'45-54). Με την προδοσία ενός των μαθητών Του και με επίορκες μαρτυρίες, ο Ιησούς συνελήφθηκε, βασανίσθηκε και καταδικάσθηκε σε θάνατο. (Ματθ. κς'63,64, Ιωάν. ιθ'7). Με απόλυτη υπακοή στο θέλημα του Πατέρα Του ο Ιησούς έμεινε πιστός μέχρι θανάτου.

Τα ευεργετήματα της ζωής και του θανάτου του Χριστού ξεπέρασαν τα όρια του κόσμου της ανθρώπινης φυλής. Μιλώντας για το σταυρό ο Χριστός είπε: «Τώρα ο άρχων του κόσμου τούτου [ο Σατανάς] θέλει εκβληθή έξω.» (Ιωάν. ιβ'31). «Ο άρχων του κόσμου τούτου εκρίθη.» (Ιωάν. ις'11).

Η υπερκόσμια διαμάχη έφθασε στο αποκορύφωμά της στο σταυρό. Η αγάπη και η πιστή υπακοή που ο Χριστός έδειξε εκεί απέναντι στην αγριότητα του Σατανά υπέσκαψε

8, Η μεγάλη διαμάχη

τη θέση του Σατανά ως άρχοντα, εξασφαλίζοντας την τελική πτώση του.

Η Διαμάχη για την Αλήθεια όπως Αυτή Είναι στον Ιησού

Σήμερα η μεγάλη διαμάχη που μαίνεται άγρια για την εξουσία του Χριστού, περιλαμβάνει όχι μόνο το νόμο Του, αλλά και το λόγο Του - τη Γραφή. Δημιουργήθηκε τέτοιου είδους προσέγγιση στην ερμηνεία της Γραφής, που άφησε λίγο ή καθόλου περιθώριο για θεία αποκάλυψη.² Η Γραφή δε θεωρήθηκε διαφορετική από οποιοδήποτε άλλο αρχαίο έγγραφο, και αναλύθηκε με την ίδια κριτική μεθοδολογία.

Ένας αυξανόμενος αριθμός Χριστιανών, συμπεριλαμβανομένων και θεολόγων, δε βλέπουν πια τη Γραφή ως το Λόγο του Θεού, την αλάθητη αποκάλυψη του θελήματός Του. Κατά συνέπεια, έφθασαν στο σημείο να αμφισβητήσουν τη βιβλική άποψη για το πρόσωπο του Ιησού Χριστού. Η φύση Του, η εκ παρθένου γέννηση, τα θαύματα και η ανάσταση συζητούνται σε ευρεία κλίμακα.³

Η πιο Κρίσιμη Ερώτηση. Όταν ο Χριστός ρώτησε, «τίνα με λέγουσιν οι άνθρωποι ότι είμαι εγώ ο Υιός του ανθρώπου;» οι μαθητές απάντησαν: «Άλλοι μεν Ιωάννην τον βαπτιστήν, άλλοι δε Ηλίαν, και άλλοι Ιερεμίαν ή ένα των προφητών.» (Ματθ. ις'13,14). Με άλλα λόγια, πολλοί από τους συγχρόνους Του Τον θεωρούσαν ως έναν απλόν άνθρωπο. Η Γραφή συνεχίζει την αφήγηση. Ο Ιησούς ρώτησε στους δώδεκα: «Αλλά σεις τίνα με λέγετε ότι είμαι;»

«Και αποκριθείς ο Σίμων Πέτρος, είπε, Συ είσαι ο Χριστός ο Υιός του Θεού του ζώντος. Και αποκριθείς ο Ιησούς είπε προς αυτόν, Μακάριος είσαι, Σίμων υιέ του Ιωνά, διότι σαρξ και αίμα δεν σοι απεκάλυψε τούτο, αλλ'ο Πατήρ μου ο εν τοις ουρανοίς.» (Ματθ. ις'15-17).

Ο καθένας σήμερα αντιμετωπίζει την ίδια ερώτηση που ο Χριστός υπέβαλε στους μαθητές Του. Η απάντηση κάποιου στην ερώτηση αυτή για τη ζωή και το θάνατο εξαρτάται από την πίστη του στη μαρτυρία του λόγου του Θεού.

8, Η μεγάλη διαμάχη

Το Κέντρο των Βιβλικών Διδασκαλιών. Ο Χριστός είναι το επίκεντρο της Γραφής. Ο Θεός μάς προσκαλεί να κατανοήσουμε την αλήθεια όπως αυτή βρίσκεται στον Ιησού (Εφεσ. δ'21), επειδή Αυτός είναι η αλήθεια (Ιωάν. ιδ'5). Ένα από τα στρατηγήματα του Σατανά στην υπερκόσμια διαμάχη είναι να πείσει τους ανθρώπους ότι μπορούν να κατανοήσουν την αλήθεια και χωρίς τον Ιησού. Έτσι, πολλά κέντρα αλήθειας έχουν προταθεί, είτε ατομικά είτε με συνδυασμό: (1) ο άνθρωπος, (2) η φύση ή η παρακολούθηση του σύμπαντος, (3) η Γραφή και (4) η εκκλησία.

Ενώ όλα αυτά αποτελούν μέρος της αποκάλυψης της αλήθειας, η Γραφή παρουσιάζει το Χριστό ως το Δημιουργό καθενός από τα προαναφερθέντα, και πέρα από αυτά. Όλα βρίσκουν την πραγματική τους έννοια μόνο σε Εκείνον από τον οποίο προήλθαν. Ο διαχωρισμός των βιβλικών διδασκαλιών από Αυτόν οδηγεί σε μια λαθεμένη κατανόηση του τι είναι «η οδός, η αλήθεια και η ζωή» (Ιωάν. ιδ'6). Αυτό ικανοποιεί τόσο τη φύση όσο και την πρόθεση του αντιχριστού να προτείνει άλλα κέντρα αλήθειας έξω από το Χριστό. (Αντίχριστος δε σημαίνει μόνο εναντίον του Χριστού, αλλά και στη θέση του Χριστού). Αντικαθιστώντας κάποιο άλλο κέντρο αντί του Χριστού στις διδασκαλίες της εκκλησίας, ο Σατανάς επιτυγχάνει το σκοπό του στρέφοντας την προσοχή μακριά από Εκείνον που είναι η μόνη ελπίδα της ανθρωπότητας.

Ο Ρόλος της Χριστιανικής Θεολογίας. Ένα βλέμμα στο σύμπαν αποκαλύπτει την προσπάθεια του Σατανά να απομακρύνει το Χριστό από τη νόμιμη θέση Του, τόσο στο σύμπαν όσο και στην αλήθεια. Η θεολογία - η ίδια η λέξη το λέει ότι είναι η μελέτη του Θεού και της σχέσης Του με τα δημιουργήματά Του - πρέπει να παρουσιάσει όλες τις διδασκαλίες κάτω από το φως του Χριστού. Η αποστολή της χριστιανικής θεολογίας είναι να εμπνεύσει εμπιστοσύνη στην αυθεντία του Λόγου του Θεού, και να αντικαταστήσει

8, Η μεγάλη διαμάχη

με το Χριστό όλα τα προτεινόμενα κέντρα της αλήθειας. Όταν αυτό γίνει, η αληθινή χριστιανική θεολογία υπηρετεί σωστά την εκκλησία, διότι φθάνει στις ρίζες της υπερκόσμιας διαμάχης, την εκθέτει και την αντιμετωπίζει με το αδιαμφισβήτητο επιχείρημα - ο Χριστός όπως αποκαλύπτεται στη Γραφή. Από αυτή την προοπτική ο Θεός μπορεί να χρησιμοποιήσει τη θεολογία ως ένα αποτελεσματικό όργανο προς βοήθεια της ανθρωπότητας εναντίον των προσπαθειών του Σατανά στη γη.

Η Σημασία της Διδασκαλίας

Η διδασκαλία της μεγάλης διαμάχης αποκαλύπτει την τρομακτική μάχη που διεξάγει κάθε άτομο γεννημένο στον κόσμο - που στην πραγματικότητα αγγίζει κάθε γωνία του σύμπαντος. Η Γραφή λέει: «Δεν είναι η πάλη ημών εναντίον εις αίμα και σάρκα, αλλ'εναντίον εις τας αρχάς, εναντίον εις τας εξουσίας, εναντίον εις τους κοσμοκράτορας του σκότους του αιώνος τούτου, εναντίον εις τα πνεύματα της πονηρίας εν τοις επουρανίοις.» (Εφεσ. ζ'12).

Η Διδασκαλία Δημιουργεί μια Μόνιμη Κατάσταση Επαγρύπνησης. Κατανώντας αυτή τη διδασκαλία, έχουμε την πεποίθηση για την ανάγκη να καταπολεμήσουμε το κακό. Η επιτυχία είναι εφικτή μόνο από την εξάρτησή μας από τον Ιησού Χριστό, τον Αρχηγό των δυνάμεων ο οποίος είναι «κραταιός και δυνατός, ο Κύριος ο δυνατός εν πολέμω.» (Ψαλμ. κδ'8). Για να δεχθούμε την επιβίωση στρατηγικής του Χριστού, ο Παύλος μας συνιστά: «Αναλάβετε την πανοπλίαν του Θεού, διά να δυνηθήτε να αντισταθήτε εν τη ημέρα τη πονηρά, και αφού καταπολεμήσητε τα πάντα, να σταθήτε. Σταθήτε λοιπόν περιεζωσμένοι την οσφύν σας με αλήθειαν, και ενδεδυμένοι τον θώρακα της δικαιοσύνης, και έχοντες υποδεδημένους τους πόδας με την ετοιμασίαν του ευαγγελίου της ειρήνης. Επί πάσι δε, αναλάβετε την ασπίδα της πίστεως, διά της οποίας θέλετε δυνηθή να σβέσητε πάντα τα βέλη του πονηρού τα πεπυρωμένα. Και λάβετε την

8, Η μεγάλη διαμάχη

περικεφαλαίαν της σωτηρίας, και την μάχαιραν του Πνεύματος, ήτις είναι ο λόγος του Θεού. Προσευχόμενοι εν παντί καιρώ μετά πάσης προσευχής και δεήσεως διά του Πνεύματος, και εις αυτό τούτο αγρυπνούντες με πάσαν προσκαρτέρησιν και δέησιν υπέρ πάντων των αγίων.» (Εφεσ. ς'13-18). Τι προνόμιο για τους αληθινούς Χριστιανούς να βιώνουν μια ζωή που χαρακτηρίζεται από υπομονή και πίστοτητα, από ετοιμότητα κάθε στιγμή για τη μάχη (Αποκ. ιδ'2), εκδηλώνοντας συνεχή εξάρτηση από Εκείνον διά του οποίου «υπερνικώμεν». (Ρωμ. η'37).

Η Διδασκαλία Εξηγεί το Μυστήριο της Θλίψης. Το κακό δεν έχει την προέλευσή του από το Θεό, για τον οποίον διαβάζουμε: «Ηγάπησας δικαιοσύνην και εμίσησας ανομίαν» (Εβρ. α'9), και στον οποίον καμιά μομφή δεν μπορεί να αποδοθεί για την αθλιότητα του κόσμου. Ο Σατανάς, ο έκπτωτος άγγελος, είναι υπεύθυνος για την αγριότητα και τη θλίψη. Μπορούμε καλύτερα να κατανοήσουμε τις ληστείες, τις δολοφονίες, τις κηδείες, τα εγκλήματα και τα δυστυχήματα - οτιδήποτε ραγίζει την καρδιά - όταν τα βλέπουμε μέσα από τη δομή της μεγάλης διαμάχης.

Ο σταυρός βεβαιώνει και την καταστροφικότητα της αμαρτίας και το βάθος της αγάπης του Θεού για τους αμαρτωλούς. Έτσι, το θέμα της μεγάλης διαμάχης μάς διδάσκει να μισούμε την αμαρτία και να αγαπούμε τον αμαρτωλό.

Η Διδασκαλία Παρουσιάζει το Στοργικό Ενδιαφέρον του Χριστού για τον Κόσμο. Μετά την επιστροφή Του στον ουρανό, ο Χριστός δεν άφησε τους δικούς Του ορφανούς. Με μεγάλη συμπάθεια μας προμηθεύει με ό,τι μπορεί να μας βοηθήσει στη μάχη κατά του κακού. Το Άγιο Πνεύμα έλαβε την εντολή να αναπληρώσει το Χριστό για να είναι μόνιμος σύντροφός μας μέχρι να επιστρέψει ο Χριστός. (Ιωάν. ιδ'16, Ματθ. κη'20). Οι άγγελοι έλαβαν την εντολή να συμμετέχουν στο σωτήριο έργο Του. (Εβρ. α'14). Η νίκη μας είναι εξασφαλισμένη. Μπορούμε να έχουμε ελπίδα και

8, Η μεγάλη διαμάχη

θάρρος καθώς αντιμετωπίζουμε το μέλλον, επειδή ο Κύριός μας έχει τον έλεγχο. Τα χείλη μας μπορούν να προφέρουν δοξολογίες για το σωτήριο έργο Του.

Η Διδασκαλία Αποκαλύπτει την Υπερκόσμια Σημασία του Σταυρού. Η σωτηρία της ανθρωπότητας διακυβευόταν στη διακονία και στο θάνατο του Χριστού, επειδή ήρθε να δώσει τη ζωή Του για την άφεση των αμαρτιών μας. Κάνοντάς το υπερασπιζόταν το χαρακτήρα του Πατέρα Του, το νόμο και τη κυβέρνηση, εναντίον των οποίων ο Σατανάς διέδιδε ανυπόστατες συκοφαντίες.

Η ζωή του Χριστού υπερασπίστηκε τη δικαιοσύνη και την αγαθοσύνη του Θεού, και απέδειξε ότι ο νόμος του Θεού και η κυβέρνησή Του είναι και τα δύο δίκαια. Ο Χριστός αποκάλυψε αβάσιμες τις επιθέσεις του Σατανά κατά του Θεού, δείχνοντας ότι με την εξάρτηση από τη δύναμη του Θεού και τη χάρη Του οι πιστοί μπορούν να υψωθούν πάνω από ταλαιπωρίες, απογοητεύσεις των καθημερινών πειρασμών, και να ζουν νικητές κατά της αμαρτίας.

Βιβλιογραφία και σχόλια

1. «Εωσφόρος», σύνθετη λέξη από το ουσιαστικό «εώς» που σημαίνει αυγή και το ρήμα «φέρω», αυτός που φέρνει την αυγή, το άστρο Αυγερινός ή Αφροδίτη που είναι πολύ λαμπρό.

2. Δείτε Επιτροπή του Γενικού Συμβουλίου *Methods of Bible Study*, 1986. Hasel, *Biblical Interpretation Today*, Biblical Research Institut of the General Conference of Seventh-day Adventist, Washington, 1985.

3. Δείτε K. Runia, *The Present-day Christological Debate* (Downers Grove IL: Inter-Varsity Press, 1984). G.C. Berkouwer, *The Person of Christ* (Grand Rapids MI: Wm B. Eerdmans, 1954), σελ. 14-56).

8, Η μεγάλη διαμάχη